

Inkerinsuomalaiset

Neuvostoliiton rajojen avautuminen ja maastamuuton helpottuminen ovat luoneet muuttopainetta myös Suomeen. Eniten Suomeen muutosta ovat kiinnostuneita inkerinsuomalaiset, joiden esi-isät muuttivat Suomenlahden perukoille 1600-luvulta lähtien. Inkeriläisiä arvellaan olevan Neuvostoliitossa 75 000, kun heitä 1920-luvulla oli 180 000 henkeä.

Työministeriössä valmistaudutaan tuhansien inkeriläisten maahanmuuttoon lähivuosina. Vauhtia asia sai tasavallan presidentin rinnastaessa inkerinsuomalaiset paluumuuttajiin. Työministeriön mukaan inkeriläisistä voisi tulla keskeinen osa Suomeen kaivatusta ulkomaisesta työvoimasta.

Ulkomaisia työntekijöitä ei tulisi asettaa paremmuusjärjestykseen, vaan kaikkia kansallisuuksia olisi kohdeltava tasavertaisesti. Poikkeuksena eivät saa olla edes inkerinsuomalaiset. Mutta heidän rinnastamisensa paluumuuttajiksi tuo heille erityisaseman. Johdonmukaista olisi, että myös muita Neuvostoliitossa asuvia suomalaisia kohdeltaisiin paluumuuttajina. Sama kohtelu koskee luonnollisesti myös Amerikasta, Australiasta ja muualta palaavia suomalaisia ja näiden jälkeläisiä. Suomen maahanmuuttopolitiikka tarvitsee nykyistä tarkempia määritelmiä ja linjanvetoja.

Inkerinsuomalaisten mahdollista Suomeen muuttoa ei tulisi nähdä ensisijaisesti Suomen työvoimakysymyksenä, vaan inkeriläisten omista lähtökohdista. Kyse ei saa olla pelkästään työvoimasta, vaan ihmisistä, jotta välttäisimme ne virheet, jotka Ruotsiin muuttaneet suomalaiset joutuivat kokemaan. Itä-Euroopasta tulevia - ja muita ulkomaalaisia - ei pidä käyttää halpatyövoimana, vaan heille tulee taata samat oikeudet ja mahdollisuudet kuin suomalaisille. Inkerinsuomalaiset haluaisivat Suomelta ennen kaikkea ajankohtaista tietoa työ-, opiskelu- ja muuttomahdollisuuksista.

Oleennaista asiassa on se, että ensi kerran perinteisesti siirtolaisia luovuttanut Suomi on ollut aktiivinen maahanmuuttopolitiikassaan. Kun Suomen pakolaispolitiikkaa saadaan vielä kehitettyä nykyistä vapaamielisempään suuntaan, Suomen ei tarvitse hävetä yhdentyvässä Euroopassa.

Rinnan mahdollisen inkeriläisten maahanmuuton kanssa tulisi kehittää myös monipuolista kulttuuriyhteistyötä. Ennen kaikkea tarvittaisiin suomalaisten ja inkeriläisten tutkijoiden yhteistyötä inkerinsuomalaisten kielen ja historian tutkimiseksi.